

Hageja leiab oma hagiavalduse põhjendusena, et vaidlustatud otsus tugineb asjaolude vääril hindamisel. Eelkõige on valesti leitud, et piisav hulk dokumente ei ole piisav ning lisaks on jäetud väärtalt aktsepteerimata lühiajaliselt rakendatud assistentidele ja praktikantidele eelarves ettenähtud kulusid ning teatud reisikulud.

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta otsus nr 803/2004/EÜ, millega võetakse vastu ühenduse tegevusprogramm (2004–2008) laste, noorte ja naiste vastu suunatud vägivalda ennetamiseks ja selle vastu võitlemiseks ning ohvrite ja riskirühmade kaitsmiseks (Daphne II programm) (ELT L 143, lk 1; eestikeelne eriväljaanne 05/05, lk 15).

28. jaanuaril 2008 esitatud hagi — Furukawa Electric North America vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (SLIM LINE)

(Kohtuasi T-36/08)

(2008/C 79/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Furukawa Electric North America, Inc. (Norcross, Ameerika Ühendriigid) (esindajad: advokaat O. Rauscher)

Kostja: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

Hageja nõuded

- Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) teise apellatsioonikoja 22. novembri 2007. aasta otsus asjas R 1532/2007-2;
- mõista kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused).

Väited ja peamised argumendid

Asjaomane ühenduse kaubamärk: Sõnamärk „SLIM LINE” kaupadele klassis 9 (registreerimistaotlus nr 5 907 266).

Kontrollija otsus: Jätta registreerimistaotlus rahuldamata.

Apellatsioonikoja otsus: Jätta kaebus rahuldamata.

Väited: Määruse (EÜ) nr 40/94 (¹) artikli 7 lõike 1 punktide b ja c väär kohaldamine, sest kaubamärk „SLIM LINE” ei ole kirjeldav tähis ega puudu tal igasugune eristusvõime.

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 11, 1994, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

28. jaanuaril 2008 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Avaliku Teenistuse Kohtule 6. detsembri 2007. aasta otsuse peale kohtuasjas F-40/06, Marcuccio versus komisjon

(Kohtuasi T-46/08 P)

(2008/C 79/63)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellatsioonkaebuse esitaja: Luigi Marcuccio (Tricase, Itaalia) (esindaja: advokaat G. Cipressa)

Teine menetluspool: Euroopa Ühenduste Komisjon

Apellatsioonkaebuse esitaja nõuded

Apellant palub Esimese Astme Kohtul:

- tühistada Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtu esimese koja 6. detsembri 2007. aasta määrus kohtuasjas F-40/06: Marcuccio vs. komisjon osas, milles nimetatud määrusega: a) jäeti rahuldamata apellandi poolt esimeses astmes esitatud hagi mis tahes muul põhjusel kui seetõttu, et apellandil puudus menetluse algatamise huvi; b) jäeti rahuldamata apellandi nõuded hüvitada talle hagi esemeks olnud toimingutega tekitatud kahju; c) mõisteti kostja kohtukulud välja apellandilt;
- tunnistada esimeses astmes esitatud hagi vastuvõetavaks, ning iseäranis tunnistada, et apellandil oli hagi esitamise ajal olemas menetluse algatamise huvi;
- esimese võimalusena, rahuldada apellandi esitatud kahju hüvitamise nõuded ning mõista vastustajalt apellandi kasuks välja kõik esimeses astmes kantud ja apellatsioonimenetlusega seonduvad kohtukulud;
- teise võimalusena, saata kohtuasi tagasi Avaliku Teenistuse Kohtule, et viimane: a) otsustaks kohtuasja kõigi osade üle, mille üle ei ole otsust langetatud või mis tühistatakse käesoleva apellatsioonkaebuse kohta langetatud otsusega; b) määraks esimeses astmes kantud ja apellatsioonimenetlusega seonduvate kohtukulude jaotuse.

Väited ja peamised argumendid

Põhjenduse täielik puudumine; selgituste ilmselge ebaloogilisus, ühitamatus, segasus; asjaolude läbi vaatamata jätmine, Avaliku Teenistuse Kohtu määruses kohtuasja keskse küsimuse üle otsustamata jätmine; *clare loqui* kohustuse rikkumine; faktiliste asjaolude ebaõige tõlgendamine ja moonutamine (eeskätt vaidlustatud määruse punktid 10, 12, 26–38 k.a, 42–46 k.a).

Ühenduse õiguse üldpõhimõtete, õigusnormide ja kohtupraktika väär ja ekslik tõlgendamine kahju hüvitamise valdkonnas (eeskätt vaidlustatud määruse punktid 42–46 k.a).

Avaliku Teenistuse Kohtu määruse kohtukuludid puudutava osa ilmselge ebaloogilisus eriti selle ebamõistlikkuse, põhjenduse täieliku puudumise, tegelike faktiliste asjaolude ebaõige tõlgendamise ja moonutamise ning omavoli tõttu (eeskätt vaidlustatud määruse punktid 49–50).

Esimeses astmes esitatud hagi esemeks oleva otsuse täielik põhjendamata jätmine (eeskätt vaidlustatud määruse punktid 26–38).

Faktiliste asjaolude ebaõige tõlgendamine ja moonutamine ning sellest tulenevad niivõrd rasked menetlusnormide rikkumised, et need rikuvad pöördumatult apellandi kaitseõigust ja toovad endaga kaasa materiaalõiguse normide rikkumise, mistõttu vaidlustatud määrus on tingimata kehtetu (eeskätt vaidlustatud määruse punkt 24).

Õiglase menetluse eeskirjade rikkumine, arvestades iseäranis Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni sätteid (eeskätt vaidlustatud määruse punktid 24 ja 26 ning 38, mis sisalduvad ka käesolevas apellatsioonkaebuses).

31. jaanuar 2008 esitatud hagi — Itaalia Vabariik versus Euroopa Ühenduste Komisjon

(Kohtuasi T-53/08)

(2008/C 79/64)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Itaalia Vabariik (esindaja: *Avvocato dello Stato S. Fiorentino*)

Kostja: Euroopa Ühenduste Komisjon

Hageja nõuded

— Tühistada komisjoni 20. novembri 2007. aasta otsus nr K (2007) 5400 lõplik, mis tehti teatavaks 21. novembril 2007, seoses riigiabiga nr C 36/A/2006 (ex NN 38/2006), mille Itaalia andis ettevõtjatele ThyssenKrupp, Cementir ja Nuova Terni Industrie Chimiche.

Väited ja peamised argumendid

Vaidlustatud otsusega tunnistati ühisturuga kokkusobimatuks riigiabi, mille Itaalia andis ettevõtjatele ThyssenKrupp, Cementir ja Nuova Terni Industrie Chimiche, ning abi, mis on samadele kasusaajatele antud soodsate elektrienergiatariffide näol, mis tunnistati ühisturuga kokkusobimatuks, kuid mida pole veel makstud.

Hageja esitab oma nõuete toetuseks järgmised põhjendused:

- 1) EÜ artikli 87 lõike 1 ja artikli 88 lõike 3 rikkumine ja faktide moonutamine. Komisjon ei võtnud oma otsuses arvesse seda, et vaidlusalune Itaalia riigi meede ei kujuta endast riigiabi, kuna see ei andnud majanduslikku eelist. Tegelikult kujutas see meede, mis pikendab elektrienergia eritariifi kohaldamist asjaomastele ettevõtjatele, kes olid äriühingu Terni S.p.A. kliendid, endast tasaarveldust varem Terni S.p.A.-le antud sundvõrandushüvitise maksmise kohustusega, mis tulenes sellest, et hilisemad õigusnormid nägid ette pikema ajavahe- miku kui oli sätestatud energia sundvõrandamise kontsessioonis.
- 2) EÜ artikli 87 ja artikli 88 lõike 3 rikkumine ja faktide moonutamine. Komisjon ei võtnud oma otsuses arvesse seda, et vaidlusalune Itaalia riigi meede ei kujuta endast riigiabi, kuna seda ei antud riigi vahenditest. Meetme maksumuse tasuvad tegelikult teised elektrienergiaga varustamise teenuse kasutajad.
- 3) Oluliste menetlusnormide rikkumine, mis seisneb selles, et eeluurimine on puudulik ja on rikutud võistlevuse põhimõtet. Komisjon tunnistas oma otsuses, et ühe majandusuu- ringu tulemused — mille eesmärk oli hinnata kahju, mida Terni sundvõrandamise tõttu kandis, ja kasu, mida see äriühing tänu hüvitisele sai — ei vasta nõuetele, kuna kompensatsioonimehhanismi saab hinnata vaid *ex ante*, nimelt sundvõrandamise hetkel. Hageja sõnul viidi uuring läbi komisjoni varasemate juhiste kohaselt. Kui komisjon oli seisukohal, et hagejalt varem nõutud uuring ei vastanud nõuetele, oleks ta pidanud jätkama eeluurimist ja läbirääkimisi seoses uuri- muse läbiviimise meetodiga.